

PROF. DR HELMUT WOLF DOKTOR HONORIS CAUSA ZAGREBAČKOG SVEUČILIŠTA

Znanstveno-nastavno vijeće Geodetskog fakulteta u Zagrebu na svojoj 123. redovnoj sjednici od 23. travnja 1979. godine zaključilo je da prof. dr. dr h. c. Helmuta Wolfa profesora Sveučilišta u Bonnu predloži Rektoruru Sveučilišta u Zagrebu za izbor dr h. c. Zagrebačkog Sveučilišta.

Na istoj sjednici je izabrana i komisija u sastavu dr Franjo Braum, red. prof., dr Nikola Čubranić, red. prof. u mirovini, dr Stjepan Klak, red. prof. i Veljko Petković, izv. prof. — dekan Geodetskog fakulteta. Komisija je izradila prijedlog koji je prihvaćen od Znanstveno-nastavnog vijeća fakulteta i koji je dostavljen Rektoruru Sveučilišta u Zagrebu.

Rektor Sveučilišta u Zagrebu akademik Ivan Jurković vodio je postupak promocije

Ovo je bila izvanredna prilika da se naš fakultet, naša struka i znanost kao i kulturna javnost Hrvatske oduži izvanrednom znanstvenom radniku, koji je rezervno pomagao znanstvenom obogaćivanju našeg mlađeg kadra.

Predstavljalo nam je čast da se i Geodetski fakultet može ubrojiti među onu relativno malu familiju sličnih predlagača na našem Sveučilištu. Bilo nam je veliko

zadovoljstvo što smo imali priliku predložiti zaslužnog geodetskog stručnjaka, znanstvenog radnika i prijatelja koji je zadužio svoju struku u svjetskim razmjerima, dao svoj pečat struci u vremenu u kojem je radio doprinio toliko da je njegov izbor za dr h. c. predstavljao dobitak i čast za našu znanost uopće. Svečanu promociju je izvršio Rektor Sveučilišta u Zagrebu akademik dr Ivan Jurković dana 26. veljače 1981. godine u auli punoj uvaženih gostiju našeg sveučilišnog kolektiva. Prilikom otvaranja svečane sjednice Rektor je istakao najbitnije momente institucije promocije na čast dr. h. c. i u kratko obrazložio odluku Znanstveno-nastavnog vijeća Sveučilišta u Zagrebu.

Nakon toga je pozvao prof. Veljka Petkovića — dekana Geodetskog fakulteta da pročita svoj izvještaj a nakon toga promotora prof. dr Stjepana Klaka da pročita svoj izvještaj (oba izvještaja u cijelosti se prilažu). Nakon toga je prof. dr Helmut Wolf izrazio svoje veliko zadovoljstvo što mu se ukazala ova čast na jednom poznatom i starom Evropskom sveučilištu kao što je Zagrebačko (sadržaj njegovog govora se prilaže).

Na kraju je Rektor srdačnim govorom i pozdravom kandidatu i prisutnima zaključio svečanost.

27. veljače 1981. godine na svečanoj sjednici Znanstveno-nastavnog vijeća Geodetskog fakulteta profesoru dr h. c. Helmutu Wolfu je uručena jubilarna plaketa koja mu je dodijeljena odlukom Savjeta Geodetskog fakulteta povodom 60. obljetnice geodetske visokoškolske nastave na Sveučilištu u Zagrebu. Uz prigodni pozdrav dekan Geodetskog fakulteta uručio mu je plaketu uz najljepše želje za dalju suradnju. Zamoljen je ujedno da primi jubilarnu plaketu koja je dodijeljena Institutu za teorij-sku geodeziju Sveučilišta u Bonnu kao njegov dugogodišnji direktor.

U svom odgovoru prof. dr Helmut Wolf odmah je naglasio da će iskoristiti priliku što se nalazi među geodetskim stručnjacima pa se osvrnuo na niz stručnih veoma aktualnih problema u svjetskim razmjerima. Istaknuo je da mu je rad i suradnja sa jugoslavenskim geodetima činila posebno zadovoljstvo jer su i rezultati bili za taj njegov rad najbolja nagrada. Sa zadovoljstvom će i dalje prihvatiti svaku priliku za suradnju na svim stručnim i znanstvenim problemima posebno u prenošenju svog znanja i iskustva mlađim našim stručnjacima.

Nakon ovog svečanog dijela koji je ispunio dva dana omogućeno je prof dr Helmutu Wolfu da provede slobodno vrijeme u krugu naših kolega koji su imali izvanrednu priliku da pod njegovim rukovodstvom izrade svoje disertacije i steknu znanstveni stupanj doktora nauka. Uvjereni smo da su obostrano izrečene riječi zahvale i zadovoljstva što smo mogli ovako plodnu suradnju zaključiti promocijom i dodjelom jubilarne plakete, bile zaista iskrene i da su potekle iz osjećaja uvjerenja u jedno prijateljstvo koje mnogo znači i ostat će trajno zabilježeno kao doprinos u unapređenju međunarodnih odnosa i stvaranju prijateljstva među narodima za koje smo se uvijek zalagali.

IZVJEŠTAJ DEKANA

Prof. dr Helmut Wolf rođen je 2. 05. 1910. godine u Werdau, danas Njemačka Demokratska Republika. Osnovnu školu i realnu gimnaziju pohađao je u rodnom mjestu od 1916—1929. godine kada je i maturirao. Godinu dana radi kao praktikant u Uredu za katastar Zwickau a zatim studira geodeziju na Tehničkoj visokoj školi u Dresdenu gdje je diplomirao 1933. godine.

Nakon završetka studija radi kao znanstveni asistent u Geodetskom institutu Tehničke visoke škole u Dresdenu a od 1934. do 1942. godine u Geodetskoj službi Njemačke (Reichsamt für Landesaufnahme). U tom je vremenskom intervalu i doktorirao na Tehničkoj visokoj školi u Dresdenu 1936. godine a od 1942—1944. godine

bio je u vojsci. Nakon toga do završetka rata studirao je matematiku, fiziku i primijenjenu mehaniku na Sveučilištu u Göttingenu. Od 1945. do 1954. godine radi u Institutu za izmjeru Zemlje (Institut für Erdmessung) u Bambergu.

Uz taj rad u privredi angažiran je još od 1949. do 1954. godine kao honorarni nastavnik na tehničkim visokim školama ili Sveučilištima u Bambergu, Karlsruheu i Frankfurtu n/M.

Za izvanrednog profesora izabran je 1954. godine na Sveučilištu u Bonnu a od 1955. godine je redovni profesor, osnivač i direktor Instituta za teorijsku geodeziju, na istom Sveučilištu, sve do umirovljenja 1978. godine.

Kao istaknuti znanstvenik, geodet, dopisni je član Bavarske i Austrijske akademije znanosti, Znanstvenog društva u Braunschweigu, dobitnik Helmertove medalje Njemačkog geodetskog društva, doktor h. c. Tehničke visoke škole u Zürichu, Švicarska, i Sveučilišta u Uppsali, Švedska.

IZVJEŠTAJ PROMOTORA

Prof. dr Helmut Wolf objavio je u toku svog izvanredno plodnog stručnog, pedagoškog i znanstvenog rada više od 220 znanstvenih rasprava, članaka, studija, kritičkih osvrtâ koji obuhvaćaju sva područja geodetske djelatnosti a najviše osnovne geodetske radove.

Počevši od svojih prvih objavljenih radova 1936. godine do danas njegov je znanstveni interes i istraživanje usmjereno na rješavanje problema teorije pogrešaka i računa izjednačenja. Naročito treba naglasiti da je svoj izvanredno uspješan znanstveni rad temeljio na vlastitoj bogatoj, raznovrsnoj i uspješnoj geodetskoj praksi.

Osim spomenutih znanstvenih rasprava, članaka, studija objavio je tri monografije: Račun izjednačenja po metodi najmanjih kvadrata, Račun izjednačenja — formule za praktičnu primjenu i Račun izjednačenja — zadaci i primjeri za praktičnu primjenu. Te knjige nadmašuju po svom sadržaju, sve u posljednje vrijeme izdane knjige, udžbenike, priručnike sličnog sadržaja kako po potpunosti, opsegu tako i primjeni najmodernijih matematičkih postupaka. Te knjige danas predstavljaju, i u svjetskim razmjerima, izuzetan doprinos geodetskoj znanosti odnosno sintezu najmodernijih znanstvenih postupaka, analiza i rješenja, u teoriji pogrešaka i računu izjednačenja.

Kao direktor Instituta za teorijsku geodeziju u Bonnu organizirao je veoma uspješan znanstveni rad kojim su redovito obrađivani najsuvremeniji problemi geodezije i geodetske geofizike. U svojstvu direktora tog Instituta izdao je više od 50 publikacija koje obrađuju probleme rješavane u tom institutu.

Suradnja prof. dr Helmuta Wolfa i Geodetskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu počinje pred cca 20 godina. U vrijeme kada se teško nabavljala strana stručna literatura njegovom pomoći Geodetskom fakultetu je poklonjena tada najmodernija stručna literatura, čime je pospješen razvoj znanstvenog rada i unapređena nastava. Sudjelovao je kao nastavnik na prvom postdiplomskom studiju geodezije u SFRJ na Samostalnom geodetskom odseku Građevinskog fakulteta u Beogradu 1968. godine. Svojim osobnim ugledom i utjecajem omogućio je sedmorici naših mladih kolega (šestorici iz Zagreba i jednom iz Beograda) boravak u Institutu za teorijsku geodeziju Sveučilišta u Bonnu, osigurao stipendije i kao mentor, većini od njih, doprinjeo uspješnom polaganju doktorata znanosti. Petorica od njih danas su nastavnici na Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu odnosno Građevinskom fakultetu — Samostalnom geodetskom odseku u Beogradu.

Neke od spomenutih disertacija objavljene su u radovima Njemačke geodetske komisije, jedne od najuglednijih geodetskih edicija u svijetu.

Uspostavljena suradnja, između Geodetskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i Instituta za teorijsku geodeziju Sveučilišta u Bonnu, zahvaljujući prof. dr Helmutu

SOCIALISTICA FOEDERATIVA RES PUBLICA IUGOSLAVIA
 SOCIALISTICA RES PUBLICA CROATIA
 UNIVERSITAS STUDIORUM ZAGRABIENSIS

UNIVERSITATIS STUDIORUM ZAGRABIENSIS RECTOR

IVAN JURKOVIĆ

FACULTATIS SCIENTIARUM AD METALLA ET GEOLOGIAM ET NAPHTHAM
 PERTINENTIUM PROFESSOR ORDINARIUS

ET

FACULTATIS GEODAETICAE DECANUS

VELJKO PETKOVIĆ

FACULTATIS GEODAETICAE PROFESSOR EXTRAORDINARIUS

ET

PROMOTOR

STJEPAN KLAK

FACULTATIS GEODAETICAE PROFESSOR ORDINARIUS

PRONUNTIANT

CONSILIUM UNIVERSITATIS STUDIORUM ZAGRABIENSIS AD DOCTRINAM ET INSTITUTIONEM PERTINENS
 IN CONSENSU DIE XVIII DECEMBRIS ANNI MCMLXXIX HABITO, CONSILIO FACULTATIS GEODAETICAE AD
 DOCTRINAM ET INSTITUTIONEM PERTINENTI AUCTORE, PUBLICAE APPROBATIONIS CAUSA OB INSIGNIA
 IN SCIENTIIS AD GEODAESIAM PERTINENTIBUS IN MAIUS PROVEHENDIS MERITA NEC NON OB MAGNUM
 IN IUNIORIBUS IN SOCIALISTICA RE PUBLICA CROATIA VIRIS GEODAESIA EXCOLENDIS ADIUMENTUM
 DECREVISSE, UT IN VIRUM CLARISSIMUM

HELMUT WOLF

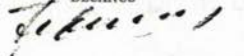
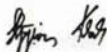
GRADUM DOCTORIS HONORIS CAUSA
 UNIVERSITATIS STUDIORUM ZAGRABIENSIS CONFERRET.

CUIUS REI IN FIDEM HOC DIPLOMA PROPRIIS SUBSCRIPTIONIBUS ET UNIVERSITATIS SIGILLO MUNI-
 TUM EDENDUM CURAVERUNT.

DATUM ZAGRABIAE DIE XXVI FEBRUARII ANNI MCMLXXXI.

PROMOTOR

FACULTATIS GEODAETICAE
 DECANUS

UNIVERSITATIS
 RECTOR

Wolfu, prerasla je danas u službenu suradnju, uključenu u ugovor o Tehničkoj suradnji SFRJ i SR Njemačke.

Prof. dr Helmut Wolf član je mnogih međunarodnih društava, odbora, organizacija. Njegov stručni, organizatorski, pedagoški i znanstveni rad uključuju ga među one malobrojne ljude koji su sve svoje snage posvetili struci i znanosti i čine ga jednim od najuglednijih geodeta današnjice.

GOVOR PROF. DR. H. C. HELMUTA WOLFA

Prof. dr h. c. Helmut Wolf nakon proglašenja za počasnog doktora Sveučilišta u Zagrebu

Za visoko odličje koje ste mi s podjeljivanjem počasnog doktora Zagrebačkog sveučilišta izvoljeli dati, želim Vam se zahvaliti iz svega srca. To je najveće priznanje, koje može dodijeliti jedan univerzitet, a ispunja me osobitom radošću da upravo od Sveučilišta u Zagrebu primam ovo visoko odličje.

Kada se dospije — kao ja — na konac profesionalne univerzitetske karijere i prisjećajući se prošlosti postavi pitanje što se uistinu ubraja među ugodne i pozitivne sastojke u našem području djelovanja, tada su to bez sumnje pored prijenosa znanja na mlade generacije prije svega znanstveno, misaono razmjenjivanje preko uskih granica zemalja, to će reći znanstvena suradnja u internacionalnim okvirima. Značaj takve znanstvene kooperacije ne može se uopće dovoljno visoko procjeniti.

Tu se najprije ističe stručni aspekt. Upravo mi geodeti pouzdano znamo da je u našem modernom vijeku s njegovim sve bržim tehničkim razvojem veoma bitna dobra suradnja.

Velikoregionalni inženjersko-tehnički zadaci, koje nam postavlja planiranje prometa i vodoprivrede, velikoregionalni problemi geodinamike i tektonike ploča, zatim eksperimentalni dokaz sekularnih pomicanja Zemljinih masiva, sekularne visinske promjene, velikoregionalni problemi obalske i marinske geodezije — sve to nam daje povoda za stručnim povezivanjem i stručnom razmjenom od nacije do nacije, od sveučilišta do sveučilišta.

Drugo što nam ukazuje na izuzetnu važnost znanstvene suradnje jeste mogućnost odašiljanja naših mladih suradnika na inozemne univerzitete radi međusobnih upoznavanja. Ovdje se onda produbljuju povezanosti drugova po dobu, koje onda ostaju za cio život, a donosit će i onda ploda kada nas više ne bude. Te veze pomažu međusobnom razumijevanju između nacija i postavljaju temelje za sretnu budućnost, u koju vjerovati predstavlja našu veliku nadu.

Tako se iz zajedničkog rada razvija osobno prijateljstvo, prijateljstva koja nas čine bogatima i koja se u našim najintimnijim sferama svrstavaju među najsretnije stvari u kojima možemo učestvovati. Svi ovi aspekti su do najljepšeg sjedinjeni u suradnji koja me veže s kolegama iz struke na Zagrebačkom sveučilištu.

Zbog toga smijem moje riječi zahvalnosti zaključiti sa željom da se suradnja, kako nam je uzrasla, i dalje produbljava za dobrobit naših znanstvenih disciplina, za napredak dobrih odnosa između naših nacija, za dobrobit — prije svega — naših mladih generacija studenata i za njihovu sretnu i potpuno mirnu budućnost.

V. Petković

JUBILARNA PROSLAVA JEDNE GENERACIJE

Negujući tradiciju da se periodično sastaju i uz svečani program evociraju uspomene na dačke dane, generacija diplomiranih geometara iz 1930. godine je proslavila u Beogradu 50-godišnjicu mature u dane 17. i 18. septembra 1980. godine.

Našli su se na okupu sedamdesetgodišnjaci sedih vlasli, sad već penzioneri. Dirljivi su to susreti puni osećanja radosti što smo se ponovo našli, a istovremeno i tuge što među nama nema onih koji su nas zauvek napustili.

Pet decenija je prohujalo kako smo napustili školske klupe i dačko drugovanje ispunjeno mladalačkim radostima i učenjem, a istovremeno za mnoge i borba za goli život u nastojanju da se što pre dođe do životne egzistencije.

U predvečerje velike svetske ekonomske krize, kada su u tadašnjoj Jugoslaviji buktale političke strasti, neposredno pred uvođenjem vojne diktature, oktobra 1928. godine sreli smo se prvi put u školskim učionicama.

Generaciju, petu po redu od osnivanja naše škole, znatno brojniju od predhodnih, sačinjavali su mladići i devojke pripadnici svih nacionalnosti Jugoslavije. Najbrojniji su bili oni iz pasivnih krajeva i većinom iz siromašnijih porodica.

Uslovi školovanja su bili dosta teški, male pojedinačne stipendije bez obaveznog školskog pribora i materijala, bez dačkih domova i menze. Zatim, nedostatak udžbenika nametalo je obavezno hvatanje beležaka na predavanjima iz svih predmeta i gubljenje vremena za njihovo uređivanje.

Teškoće koje su nas pratile za svo vreme školovanja uticale su da se za vrlo kratko vreme što više zblizimo i da se među nama razvije izvanredno drugarstvo i međusobna pomoć kod učenja pa i van škole za održavanje golog života.

Ne mogu se zaboraviti naše t. zv. dačke prakse t. j. šestonedeljne praktične vežbe na terenu koje smo obavljali pod rukovodstvom stručnih nastavnika uz asistenciju naših starijih kolega.

Posle prve godine školovanja praksu smo obavili na premeru grada Skoplja. Po završetku druge godine — diplomsku praksu obavili smo na premeru grada Niša. To su bile isključivo t. zv. proizvodne prakse, a premer je obavljen u svemu prema tada novim pravilničkim propisima, koji su u to vreme bili još u rukopisu. Iz podataka ovih premera izrađeni su topografsko katastarski planovi u razmeri 1:500 koji su u osnovi još i danas u upotrebi.

Neposredno učestvovanje svakog od nas kao figuranta i stručnjaka, razjasnilo je i potvrdilo sve ono što smo do tada učili. Još i više od toga, stekli smo pojmove o disciplini, organizaciji, obavezama, odgovornosti, pa i saznanja o specifičnosti našeg poziva u odnosu na pojedine teškoće koje će nas po terenima pratiti u raznim sredinama, u radu i životu.

Svi se mi dobro sećamo tih dana na praksi i to: smeštaja po školskim učionicama sa spavanjem na rasutoj slami po podu, većinom bez čaršava i čebeta, rada na terenu 8—10 časova dnevno pod promenjenim klimatskim uslovima i vrelim južnjačkim suncem, slabe ishrane, pojedinačnih napada malarije i još drugih nezgoda.

Teško smo sve to podnosili, posebno na prvoj godini u Skoplju. Ipak, sve te poteškoće savladavali smo snagom naše mladosti i uzajamnom drugarskom solidarnošću.

Nisu izostala ni sećanja na prijatno provedene časove odmora kroz pesmu i igru, šale i časkanja, mladalačke nestašluke. Bilo je tu i »drugarskih ubeđivanja« oko prenošenja instrumenata, pribora, alata i materijala, a i kod ukopavanja belega, sa uspelim i neuspelim malim podvalama. Nisu zaboravljene i pojedine epizode nežnih i osećajnih poznanstava, prvih ljubavi i tužnih rastanaka.

Tek kad smo nastavili naš životni poziv u službi, došli smo do saznanja koliko su nam bile ove prakse od neprocenjive vrednosti u formiranju geodetskog stručnjaka za rad i život na terenu.

Danas, kada se posle pola veka naše prošlosti vratimo u mislima u školske klupe posmatrajući već požutele fotografije, svedoke naše mladosti, naviru nam u bujicama setna osećanja na tadašnja zbivanja kojima se pridružuju i osećanja radosti i ponosa u saznanju da je i naša generacija dala svoj patriotski i profesionalni doprinos u stvaranju, obnovi i izgradnji nove Jugoslavije.

Svečani deo proslave je počeo u 10 časova u hotelu »Putnik« po ranije utvrđenom programu. Od strane inicijativnog odbora upućeni su pozdravi i dobrodošlica prisutnim slavljenicima i njihovim gostima. Posebno su srdačno pozdravljene kolege koji su diplomirali u Zagrebu iste godine kada i mi u Beogradu. Svojim prisustvom želeli su da uveličaju ovu proslavu i sa nama evociraju uspomene na đачke prakse i na deo svog radnog staža koji su proveli na radovima novog premera u Srbiji zajedno sa nama.

Burno su pozdravljeni od svih prisutnih uvaženi gosti: dr. inž. Bogdan Bogdanović, direktor Republičke geodetske uprave SR Srbije i Milorad Mijjin, inž. geodezije, predsednik Saveza geodetskih inženjera i geometara SR Srbije.

Pre prelaska na dnevni red, potsetili smo se sa tugom u srcu da smo u ovoj godini izgubili najvećeg sina naših naroda i narodnosti, našeg predsednika maršala Tita i sa minutom ćutanja odali poštu.

Posle obavljene prozivke po odelenjima, od 173 diplomirana geometra od kojih je bilo 164 mladića i 9 devojaka, odazvalo se 37 sedih penzionera. Njih 87 nije više u životu od kojih su 20 streljanih ili poginulih u NOB-u. Od preostalih, većina je sprečena bolešću da prisustvuju ovoj proslavi, a mali broj se nije odazvao na poziv iz nepoznatih razloga.

Ovom jubileju ne prisustvuje ni 18 naših nastavnika koji nisu više u životu. Svim umrlim nastavnicima i kolegama odata je pošta minutom ćutanja.

Zatim je pročitano pismo koje nam je uputio jedini naš živi nastavnik i dugogodišnji rukovodilac prof. inž. Ilija Živković u kojem nam čestita jubilej uz srdačne

i drugarske pozdrave, jer zbog bolesti nije u mogućnosti da prisustvuje, našem, a i njegovom jubileju.

U znak pažnje i zahvalnosti, slavljenicima su odgovorili telegramom sledeće sadržine: »Zahvaljujemo na čestitki i pozdravima sa željom sviju nas — vaših učenika, da nam još dugo poživate uz zahvalnost za sve što ste nam kao nastavnik, rukovodilac i drug pružili.«

Zatim se prešlo na čitanje referata o životnom putu i zbivanjima naše generacije počev od školskih dana pa preko 40-godišnje aktivnosti našeg rada i bitisanja u nastojanju za što većim doprinosom našoj društvenoj zajednici.

Slavljenike je pozdravio u ime Republičke uprave SR Srbije dr. inž. Bogdan Bogdanović i između ostalog rekao: »Čini mi posebnu čast i veliko zadovoljstvo da vas najsrdačnije pozdravim u ime Kolegijuma direktora republičkih i pokrajinskih geodetskih uprava i da vam čestitam značajan jubilej 50 godina od završetka vašeg školovanja.

Većina od vas i generacije pre i posle, potiče iz siromašnijih porodica iz svih krajeva Jugoslavije što je doprinelo da geodetska struka bude aktivni učesnik u progresivnim društvenim stremljenjima u to vreme. Okupljeni u školi u Beogradu vi ste od prvih kontakata sa geodetskom strukom manifestovali jugoslovenstvo, razvijajući radne navike i smisao za kolektivan rad, izgrađivali se u svestrane geodetske stručnjake negujući pri tome bratstvo i jedinstvo.

Pred vas kao mlade geometre od prvih dana vašeg službovanja društvo je postavljalo složene i odgovorne stručne zadatke.

Sa ponosom smo mi vaši sledbenici davno konstatovali da ste vi sa uspehom izvršavali poverene vam zadatke. Iz redova vaših generacija izrasli su stručnjaci sa zavidnim znanjem koje je prevazišlo nivo srednjeg obrazovanja, zbog čega vam je društvo i priznalo stepen više spremne.

Prirodom posla povezani sa narodom radeći na premeru Srbije, a kasnije i na drugim geodetskim radovima u ostalim krajevima naše zemlje, vi ste dobro upoznali život naroda i veoma često bili tumači njegovih želja. Tesno povezani sa akcijama i borbom za politička i ekonomska prava, vi ste još u ranoj mladosti otvoreno manifestovali svoju naprednu političku orijentaciju.

Deklarisani na liniji rada i aktivnosti radničke klase, svesni uloge i značaja geodetskih radova u razvoju zemlje, vi ste spremno svoje stručne, umne i fizičke sposobnosti stavili u službu naroda.

Grupisani po radilištima širom Srbije međusobno povezani i upućeni jedan na drugog razvijali ste drugarstvo, zajednički rad i način života. Od prvog dana stupanja u javni život osetili ste svu njegovu tegobu. Živeći i radeći na terenu bili ste u mogućnosti da u potpunosti upoznate sve probleme i tegobe sela i brzo ste shvatili gde je vaše mesto i uključili se u borbu za slobodu, demokratiju, za bolji život svih društvenih slojeva.

Vi ste zajedno sa ostalim kolegama iz struke kao i svi naši narodi sa oduševljenjem dočekali oslobođenje zemlje i sa velikim entuzijazmom prihvatili se zadatka koje je nova socijalistička zajednica postavljala. Veliki broj geodetskih poslova proizašlo je iz potreba da se što pre obnovi ratom opustošena zemlja.

Geodetska služba se odjednom našla pred neobično složenim i odgovornim zadacima, kvalitetno različitim od onih koje je vršila pre rata. Isto tako nametnuta je potreba najbržeg stvaranja i obezbeđivanja potrebnog kadra. Veliki je vaš doprinos na obrazovanju i osposobljavanju mladih kadrova pridošlih posle rata.

Poštovane kolege, ja verujem i znam da i vi sa velikim interesovanjem i dalje pratite razvoj geodetske službe i struke kod nas i mislim da se slažemo u oceni da se geodetska služba i njena operativa razvila u snažan i veoma dinamičan centar geodetske delatnosti čiji rezultati su visokog kvaliteta, a čemu ste i vi mnogo doprineli.

Na kraju želim da istaknem da se proslava vašeg zlatnog jubileja poklapa sa jednim značajnim ostvarenjem geodetske struke, a to je završetak premera Srbije, čime je završen davno započeti proces premera i ustrojstva katastra u koga ste se i vi uključili pre 50 godina i u koga ste ugradili sebe, na čemu vam se geodetska služba posebno zahvaljuje.

Veliki je broj radova na kojima ste učestvovali u proteklom periodu vašeg službovanja, čime ste dali neprocenljiv doprinos razvoju našeg društva. Gledajući danas na celokupnu vašu stručnu i društvenu aktivnost možemo sa ponosom konstatovati da ste vi zadatak časno izvršili.«

U ime Saveza geodetskih inženjera i geometara SR Srbije slavljenike je pozdravio predsednik Milorad Mijin inž. i rekao: »Period tridesetih godina kada ste vi stupili u službu bio je jedan od najtežih u radu geodetske struke pre rata. Došla je Šestojanuarska diktatura, oduzete su građanske slobode, ukinuta je sloboda štampe, zbora i dogovora, a time i otežan rad Udruženja geometara. Međutim i pored toga, poučeni iskustvom starijih generacija, vi ste kao mladi geometri prihvatili borbu i postali nosioci naprednih i revolucionarnih ideja.

Vaša generacija je svojim radom mnogo doprinela velikom ugledu koji naš Savez i cela struka uživa u našem socijalističkom društvu. Radeći na terenu pod teškim uslovima, od izlaska do zalaska sunca, što je za vas pre rata bilo zvanično radno vreme, izvršavali ste zadatke na premeru Srbije, sticali iskustva i stvarali pravilnike.

Posle oslobođenja zemlje trebalo je obnoviti i izgraditi što je tokom rata uništeno. Ponovo ste, na vama svojstven način, sa entuzijazmom krenuli duž cele Republike u ostvarivanju bolje sutrašnjice u čemu je vaša generacija imala svoj doprinos. Ono što posebno zadivljuje posleratne generacije, to su radne navike sa kojim ste izvršavali zadatke i svoja znanja i iskustva nesebično prenosili na mlađe kolege. Ne može se zaboraviti sa koliko ste ljubavi i takta sve nas prihvatili kod stupanja u radni odnos odmah posle našeg školovanja.

Danas vaše mlađe kolege rade na terenu sa elektro-optičkim daljinomerima, obrada terenskih podataka se vrši u sopstvenim centrima na kompjuterima, a kartiranja i iscertavanja vrše se automatskim koordinatografima. Za nabavku ovako moderne i skupe opreme, veliku zaslugu ima i vaša generacija čiji je doprinos uloženi nesebičnim odricanjem.«

Na ove pozdrave u ime slavljenika se zahvalio predsedavajući ovim rečima: »Saslušavši sa pažnjom vašu izlaganja i pozdrave uz laskave ocene i priznanja koja su nam upućena, duboko smo dirnuti. Posebno što ona dolaze od kolega posleratnih generacija sa kojima smo na raznim objektima naše posleratne društvene izgradnje proveli zajedno, te sa pravom možemo konstatovati da su naši uspesi i njihovi uspesi, jer su postignuti zajedničkim naporima.

Našim dragim gostima i ostalim aktivnim kolegama želimo još više uspeha u njihovom radu, koristeći u praksi što više rezultate naučnih dostignuća uvek vodeći računa o ugledu i popularizovanju geodetske struke.«

Zatim je priredeni zajednički ručak uz koji su nastavljena intimna časkanja i drugarski razgovori.

Posle završenog ručka posetili smo kolektivno grobnicu predsednika Tita u Kući cveća, a zatim i muzej »25. maj.«

Istog dana razgledali smo »SAVA-centar«, velelepno zdanje izgrađeno na levoj obali Save u svrhu održavanja međunarodnih skupova i kongresa kao i drugih većih kulturnih manifestacija. Tokom razgledanja ovog objekta prikazan nam je film o njegovoj izgradnji i uređenju enterijera.

Po programu, za drugi dan proslave predviđen je sastanak na Savskom pristaništu u Beogradu sa polaskom u 6 časova gliserom, Dunavom do Kladova i obilazak hidroelektrane »Đerdap«, a u povratku za Beograd zajedničkim ručkom u Kladovu.

Međutim, ova marš-ruta Dunavom kroz prekrasnu Đerdapsku klisuru na žalost svi ju nas, nije ostvarena iz tehničkih razloga zbog kvara na plovnom objektu.

Ovo putovanje je ipak obavljeno autobusom preko Požarevca, Velikog Gradišta i dalje putem pored obale Dunava preko Golubovca, Donjeg Milanovca i Tekije do Kladova.

Obilaskom objekta hidroelektrane divili smo se grandioznom delu graditelja u kojem su i geodetski stručnjaci dali svoj doprinos.

Idući ovom marš-rutom iskoristili smo priliku da obiđemo i arheološke iskopine najstarije naseobine ljudskog organizovanog života u Evropi koje datira iz kamenog doba od pre 8.000 godina, čije je istraživanje počelo 1956. godine na dunavskim padinama kod Gvozdena Kapije. Dosadašnja istraživanja i proučavanja su otkrila da je reč o prvim počecima društvene civilizacije i središtu dugotrajne kulture Lepenskog vira, čija arheološka zbirka do sada iznosi oko 300 eksponata i može se videti u Beogradu.

Istog dana po povratku u Beograd, puni utisaka i uspomena razišli smo se svaki na svoju stranu, pomalo setni, ali u nadi, da ćemo se prema dogovoru opet zajedno okupiti u Beogradu.

Međutim, htenja i nadanja su jedno, a priroda neminovno odbrojava dane naše pozne jeseni života i donosi svoj sud.

M. Pražić

HILJADITI DIPLOMIRANI INŽENJER NA GEODETSKOM FAKULTETU SVEUČILIŠTA U ZAGREBU

Na promociji naših diplomiranih inženjera koja je održana 30. siječnja 1981. godine pod brojem 1000. upisana je Vesna Pokrajac, dipl. ing. rođena u Pazinu godine 1956. Diplomirala je u redovnom roku sa vrlo dobrim uspjehom 11. rujna 1980. godine.

S obzirom da smo nedavno slavili 60. godina visokoškolske geodetske nastave i vršili analize i brojili diplomirane od početka osnivanja geodetskog i kulturno tehničkog odsjeka tehničke visokoškolske nastave u Zagrebu, a danas Geodetskog fakulteta, to nam ni ovaj podatak o našem 1000. diplomiranom studentu nije mogao proći nezapažen.

Kako i poneke brojke koje svrstavamo u redove nisu uvijek nevažne upućujemo našoj kolegici i ovim putem iskrene čestitke i dobre želje za uspjeh u struci s napomenom da naslov 1000. diplomiranog geodetskog inženjera budi u njoj ponos i upornost za napredak.

V. Petković

3. SJEDNICA IZDAVAČKOG SAVJETA GEODETSKOG LISTA

Sjednica izdavačkog savjeta održana je 10. travnja 1981. u Zagrebu u prostori-jama DIT-a u Berislavićevoj ulici. Sjednici su prisustvovali članovi izdavačkog sa-vjeta: predsjednik drug Roko Škegro, Dragutin Car, Paško Lovrić, Jože Rotar i Mom-čilo Brakus, te uži redakcioni odbor.

Predsjednik je otvorio sjednicu i predložio dnevni red: Izvještaj glavnog urednika, izvještaj tajnika; razmatranje i prihvaćanje financijskog plana časopisa za 1981. godinu; tekući organizacioni problemi i rad izdavačkog savjeta u slijedećem periodu; pitanja i odgovori.

Glavni urednik je izvijestio o problemima oko izdavanja G. L.-a, pri čemu je naglasio da je list unatoč izvjesnih poteškoća oko realizacije SAS-a uspješno poslovao. Međutim postoji ipak jedan problem, koji uredništvo ne može samo riješiti, a to je suradnja u listu. List je glasilo Saveza GIG-a Jugoslavije, ali suradnja u listu nije s time potpuno u skladu. Mi već imamo velik broj naučnih ustanova a također i poduzeća koji u svojoj djelatnosti imaju naučnih i stručnih rješenja koja bi se mogla objaviti u G. L-u i tako s jedne strane pomoći proširenju sadržaja u časopisu, a s druge strane i sami se afirmirati.

Ovom prilikom informiran je Savjet o zahtjevu Saveza GIG Makedonije da se u vezi članka Kire Stojanoskog, povodom nagrade za životno djelo prof. Lazarova, objavi ispravak nekih stavova sa tvrdnjom da nisu istiniti. Uredništvo G. L. je smatralo da list ne bi trebao da bude tribina ove vrsti polemiziranja, tim više što nije imala mogućnosti da to provjeri. Taj ispravak nije objavljen. S ovim rješenjem suglasio se izdavački savjet i redakcioni odbor G. L.-a.

Izdavački savjet je informiran o uvođenju pismenih recenzija za priloge koji se dostavljaju listu. Primjer uspješnog početka je suradnja s prof. dr Krunislavom Mihailovićem. Tom prilikom je zaključeno da se u slučaju neslaganja autora i recen-zenta ipak članak objavi, ali da se objavi i recenzija.

Izdavačkom Savjetu je izložen završni račun lista, pri čemu je naglašeno, da su svi dokumenti već ranije dostavljeni svim članovima savjeta, pa je zamoljeno da se za eventualna detaljna obavještenja postavljaju neposredno pitanja.

Prisutni članovi savjeta dali su izvjesne informacije; tako je drug Brakus izjavio da će Savez SAP Vojvodine uskoro podmiriti svoje iznose prema SAS-u, a drug Škegro je nadodao da je o tome zauzet i stav Predsjedništva SGIG-a Jugoslavije na sjednici u Varaždinu. Drug Rotar je zatražio informaciju o načinu potpisivanja SAS-a i produženja njegove valjanosti; tajnik drug Križaj je obrazložio da se na osnovi stava Predsjedništva Savjeta SAS smatra važećim sve dotle dok ne nastanu nove okolnosti da se on mijenja i dodao da je u ovom trenutku financijski značaj SAS-a više kao simbol zajedništva.

Na kraju je prihvaćen završni račun i usvojen prijedlog financijskog plana za 1981. godinu.